

Hitchcock hundrað ár

Hann varð føddur 13. august í 1899. Friggjadagin 13. í farna mánaði vóru sostatt 100 ár síðani Alfred Hitchcock varð borin í heim. Hann var meistari í ræðusögum. Vanligar spenningssögur vóru í hansara hugaheimi ikki meiri verðar enn kross-orðagátur. Einasti tekstur-in, sum kundi fangað hansara áhuga, var handritið. Hann brúkti sjáldan nóg av skaldsögnum, sum hann gjørdi film burtúr. Filmur og bókmentir vóru tvey ymisk fyrbrigdi. Undir upptøkunum av kenda ræðufilminum „Fuglarnir“ var hann á eggini til at geva sjón-leikarkvinnuni Tippi Hedren eitt nervasamanbrot, - eisini ræðslan skuldi vera ektað. Alt fyri „the thrill“-! meinti meist-arin.

Útbúgving til Bornholm

Hægru útbúgvingarstovnamir á Bornholm og gransk-ingarmiðdepilin á oynni hava nú funnið saman í eini ætlan um at seta á stovn eitt akademi, ið skal skapa eina útbúgvingarheildarettan fyrri oynna. Málið er at økja talið á plássum á teim hægru útbúgvingunum frá 450 til 1000 næstu tíggju árin.

Café-kvøld á meiarinum

Til tess at savna pening inn til útgerð, innbúgv og annað, hava sjónleikarar í Grímu tikið stig til fyra café-kvøld. Fyrsta tiltak-ið var síðsta hóskvøld, og tey næstu vera fylgjandi hóskvøld. Ymisk skap-andi fólk lesa upp, syngja og spæla, sýna fram og annað. Øll, ið taka lut, - listafólkini, tey sum gera kaffi, heingja ljós upp og gera annað praktiskt arbeiði, gera hetta ókeypis fyrri at stuðla Grímu í royndini at útvega tað, ið vantar í teimum annars frálíku hølunum.

Tær fyrstu við Palla Pumm

Í fjør kom heimsgitna, hunangshungrandi spælbjörnin, Palli Pumm, á fyrsta sinni í bók á føroyskum. Tað var klassiska myndabókin í litum við trimum søgum, ið serliga snúðu seg um Palla Pumm sjálvan.

Nú er fyrra av teim upprunaligu bókunum um Palla Pumm og øll hini

dýrini í týðing Gunnar Hoydals komin. Alexander Á. Milne hevur skrivað, Ernst H. Shepard mynd-prýtt. Bókadeild Føroya Lærarafelags gevur út.

Fyrra av upprunaligu bókunum um Palla Pumm er nú komin

Marknaðar- føring á internetinum

Norðurlandaráðið hevur gjørt eitt sett av nýggjum spælingreglum fyrri marknað-arføring, ið er rættað móti-vegis børnum og ungum á internetinum. Norðurland-sku ráðharrarnir, ið hava ábyrgdina av brúkaraspurn-ingum eiga æruna av hes-um. Ráðharrarnir heita á vinnulvsleiðarar og onnur, sum arbeiða við marknað-arføring, ið er rættað móti-vegis børnum og ungum, um at fylgja teim nýggju punktunum sum eina veg-leiðing í Norðurlandum.

Nýggj oyðibløð

Norðurlandski grunnurin, Nordiska kulturfonden, hevur gjørt nýggj endur-skodað umsóknarbløð á svens-kum, finskum og enskum. Tað ber til at fáa hendur á umsóknarblaðnum á heimastíðni hjá grunni-num: www.nordiskkultur-fond.dk

Freistin at søkja um stuð-ul til norðurlandska sam-starvsverktæn fyrri ár 2000 er 15. september.

Subject: Teldubráv
Date: Mon 30 Aug 1999 11:32:43
To: post@socialurin.fo
From: edvard@adr.dk
Reply to: edvard@adr.dk

**TELDU-
POSTURIN**

Og tað er púra vist

Eina ferð var tað ein ungur landsstýris-maður í einum lítillum landi, sum arbeiðdi av allari makt fyrri at fáa eina hvíta bók skrivaða og givna út. Og henda útgávan skuldi verða um mánaðarskiðini í høyna.

Men terrin var góður hetta summarið, og hoyggingin gekk so mikið væl, at tey flestu vóru liðug, fyrr enn vanligt annars var. Og soleiðis varð eisini við teirri hvítu bókini.

Onkur av monnum teirra, sum valdið hava, hevði ikki tol at biða, til alt var turt, og tí var bókin borin inn - ella út - sum vánaligt rakstrarhoyggj.

Og hesi tíðindi frættust til annað land, har mennirir við øllum pengunum og veruliga valdinum vóru.

Og beinanvegin fóru teir at hugsa um, hvussu nú fór at verða.

Tí í teirri hvítu bókini stóð, at tann ungi landsstýrismaðurin ætlaði at loysa tað litla landið frá tí stóra. Hann ætlaði at skifta pengarnar hjá stóra landinum, sum tey nýta í tí litla landinum, um við pengar frá einum upp aftur stórra landi. Ella rættari sagt eini landasamtøku.

Og hygg. Hetta var jú nakað verri nakað, sum teimum í tí stóra landinum yvirhøvur ikki dámdi.

Í tí stóra landinum hava tey nakað, sum tey nevna pressu. Hetta eru bløð, útvarp og sjónvarp. Og hesi frættu eisini, at tann ungi landsstýrismaðurin í tí litla landinum hevði skrivað okkurt, sum stutt-

ligt var at skriva meira um, so pressan byrjaði at víðgera hetta málið.

Og tað dámdi teimum, sum ráddu yvir pengum og fólkunum í tí stóra landinum, upp aftur minni. So høvur vórðu lögð í blot til tess at finna útav, hvussu komast kundi burtur úr hesi vanlukkuligu støðu, hesin ungi landsstýrismaðurin nú fekk alt ríkið í.

Í tí stóra landinum búði ein drotning, sum dugdi eitt sindur meira enn tey flestu. Hon hevði listaligar gávur og dugdi at tekna pallmyndir á stórum sjónleikar-pallum.

Og júst hendan dagin var hon í ferð við at gera eina pallmynd lidna til leikin »Et Folkesagn«, sum skuldi spælast á Kongaliga Leikhúsinum í tí stórsta býnum í tí stóra landinum.

Tann gamla drotningi átti eisini ein prins, sum hevði fingið sær eina prinsessu úr einum fremmandum landi langt burt-urí.

Og tey funnu upp á eini ráð, sum fullkomuliga fingið øll - eisini pressuna - at gloyma alt um hasa hvítu bókina hjá unga landsstýrsmanninum.

Og tað er púra vist, at sama fyrrapartin átti prinsessan ein son. Og tá ein nýggjur prinsur var føddur í ríkinum, vóru øll glað, og eingin tosaði um annað enn hendan litla, fitta prinsin, sum var so litil, at hann ikki var stórri enn ein hampilig hýsa.

Tann stóri prinsurin segði fyrri allari pressuni, at hann slapp at klippa nalva-strongin hjá tí litla prinsinum. Og tað helt pressan í tí stóra landinum vera so stutt-ligt, at tað varð endurgivið allan dagin.

Hóast forsætisráðharrin í tí stóra landinum fyrr um dagin hevði sagt, at hann hevði ónga viðmerking til tað, tann ungi landsstýrismaðurin í litla landinum skrivaði, var hann skjótur at senda ungu prinsessuni og stóra prinsinum fjarrit og ynskja teimum tillukku við litla prins-inum.

Og lögmaðurin í tí litla landinum sendi eisini prinsessuni og stóra prins-inum, sum klypti nalvastrongin hjá tí litla prinsinum, eitt fjarrit og ynskja teimum tillukku.

Og hann hevði líkasam ikki heilt hug at klippa nalvastrongin, sum heldur tí litla landinum at tí stóra landinum, so hann ynskta eisini ommuni og abbanum, sum eru tann stóra drotningin og tann gamli prinsurin, til lukku við tí litla prinsinum, sum er so litil, at hann er sum ein hampi-lig hýsa.

Men í tí næststørsta býnum í tí stóra landinum búðu fleiri hundrað fólk úr tí litla landinum.

Og tey flest búðu har, tí tey vóru farin at útbúgva seg til eitthvørt, tey skuldu gera restina av lívinum. Tey høvdu eitt felag, sum hevði fingið ávísan stuðul frá teimum, sum ráddu í tí litla landinum.

Men nú var tann stuðulin næstan burtur, so tað felagið var komið í eina støðu, sum gjørdi, at tað ikki so væl kundi virka sum hjálp og stuðul hjá teimum, úr tí litla landinum, sum ikki rættliga vóru, hvussu tey skuldu gera, tá tey komu til tað stóra landið.

Men tað hildu teir, sum ráddu í tí litla landinum, ikki gjørdi nakað. Og teir æt-l-aðu at klippa nalvastrongin til tað stóra landið. Tað stóð í teirri hvítu bókini, sum øll í tí stóra landinum gloymdu. Tí tann litla prinsessan fekk ein enn minni prins.

Og í tí næststørsta býnum í tí stóra landinum høvdu tey júst um sama mund-ið, eina veitslulviku, sum vardi í tíggju dagar heldur enn eina viku. Og tey høvdu eitt tema á hesi vikuni. Hetta temað var tíggju ára haldið fyrri, at Berlinmúrurin fall.

Men samstundis høvdu tey eisini í tí næststørsta býnum fingið ein nýggjan múr, sum bara tey áttu.

Og tað var ein stórur maður úr tí litla landinum, sum spældi fótbólt í tí stórsta felagnum í tí næststørsta býnum í tí stóra landinum. Og hann spældi í verjuni.

Og í tí næststørsta býnum í tí stóra landinum vóru tey so fegin um hann, at tey nevndu hann »Muren«.

Og tað er púra vist.

Edvard í Skordini Joensen